

Autode eest ohutult koju

"Vales kohas teed ületanu sai surma," on napi politseiteate pealkiri üleilmses Eesti Päevalehes. "Tallinnas Lasnamäe kanalis jäi reede õhtul auto alla ning sai surma vales kohas teed ületanud mees," jätkub uudis. Edasi saame teada nüüd juba surnud mehe eesnime ja vanuse, kuid autojuhi isiku kohta ei sõnagi. "Politsei andmetel suri vales kohas teed ületanud mees kohapeal," on viimane lause.

Kolmelauseline uudis tembeldab jalakäija süüdlaseks kolmel korral, otssõitja kohta ei ole aga ühtki süüdistavat väidet.

Üldse näib ühiskonna hoiak olevat selline, et jalakäijad on autodele ohtlikud. Ütlemine, et jalakäija on astunud ootamatult sõiduteele, olgu ta vanur või väeti laps, tähendab samuti, et juht on süüst puhas.

Kuid liikluseeskiri ometi nõuab, et autojuht valiks kiiruse ilmastikuja teeolude järgi. Juht peab suutma auto peatada või kõrvale põigata ka siis, kui keegi on astunud teele pimedas ja ootamatult. Kes ei suuda, sel on rooli asja vaid õppesõiduks. Miskipärast ei anta endale enamasti aru, et kerge-meelne rooli taha istumine võib lõppeda kuriteoga.

Kuid samavõrra vastutab ka jalakäija. Koolilapse vanem võiks juba poest jopet, ranitsat või saapaid valides eelistada neid, millel on helkur

Koolitee

**Eha Laanepere,
toimetaja**

küljes. Ükski helkur ega helkurpael pole üleliigne, sest võib päästa lapse elu.

Seejuures pole isegi kümneid kordi koos lapsega läbi käidud koolitee tagatiseks, et õnnetust ei juhtu. Laps võib teele tormata seisva või aeglaselt sõitva auto varjust, kui tal on kiire või hõikab teda üle tee seisev sõber. Pealegi teame me kõik, kui vastumeelselt jäävad autojuhid seisma, et ülekäiguraja juures ootajatele teed anda.

Isa pooldan Põhjamaades levinud seisukohta, et last tuleb küll õpetada liikluses orienteeruma, kuid alles kümneaastaselt on ta areng niikaugel, et lubada ta üksi tänavale.